

A potom anjel,
ktorý stál nad morom
a nad zemou
pozdvihol svoju ruku
k Nebi
a prisahal pri tom,
ktorý žije na veky vekov,
ktorý stvoril Nebo
a všetko, čo je v ňom,
Zem a všetko, čo je na nej,
more a všetko, čo je v ňom,
aby už viac nebol čas.
Ale v dňoch
prejavenia siedmeho anjela,
keď začne zvuk,
tajomstvo Božie,
bude zjavené tým,
ktorí jedli zo Stromu Života,
ktorý stojí naveky
vo Večnom Mori.
A hlas prehovoril znovu:
„Chod' a zober si knihu,
ktorá je v ruke anjela,
ktorý stojí nad morom
a nad zemou.“
A ja som šiel k tomu anjelovi
a povedal mu:
„Daj mi tú knihu,
pretože budem jesť
Zo Stromu Života,
ktorý stojí uprostred
Večného Mora.“
Anjel mi dal tú knihu
a ja som ju otvoril
a čítal v nej o tom,
čo vždy existovalo,
čo je teraz
a čo sa prihodí.
Videl som holokaust,
ktorý pohltí Zem
a veľké ničenie,
ktoré utopí
všetkých jej ľudí
v oceánoch krvi.
Videl som tiež
večnosť človeka
a nekonečné odpustenie
Všemohúceho.
Duše ľudí boli
ako nepopísané listy v knihe,

vždy pripravené na to,
aby do nich bola vpísaná
nová pieseň.
Zdvihol som svoju tvár
k siedmim Anjelom
Pozemskej Matky
a k siedmim Anjelom
Nebeského Otca
a cítil som, že sa moje nohy
dotýkajú svätého návršia
Pozemskej Matky
a že sa moje prsty
dotýkajú svätých nôh
Nebeského Otca
a vyslovil som
hymnus vďakyvzdania:
„Ó ďakujem ti,
nebeský otče,
pretože si ma dal
ku zdroju tečúcich potokov,
ku živému prameňu
v krajine sucha,
zalievajúcemu večnú
záhradu divov,
Strom Života,
Tajomstvo tajomstiev,
z ktorého vyrastajú
večné vetvy
pre večné pestovanie,
aby vnorili svoje korene
do prúdu života
z večného zdroja.
A ty, Nebeský Otče,
ochraňuj ich ovocie
spolu s anjelmi dňa i noci
a s plameňmi
Večného Svetla
žiariaceho všetkými smermi.“
No opäť prehovoril hlas
a moje oči boli opäť
odtiahnuté od nádhery
ríše svetla:
„Dbaj, ó človeče!
aby si mohol kráčať
po správnej ceste
a kráčať v prítomnosti
anjelov,
aby si mohol spievať
o Pozemskej Matke za dňa
a o Nebeskom Otcovi v noci,

a cez tvoju bytosť
pretekala zlatý prúd Zákona,
opustil by si ale
svojich bratov,
aby si sa prebrodil cez
rozsiahlu priepasť krvi,
keď sa bolesťou zmáraná
Zem otriasa a stoná
pod jej kamennými reťazami?
Dokážeš sa napiť
z kalichu večného života,
keď tvoji bratia
umierajú smädом?“
A moje srdce
otťaželo súcitom.
Pozeral som sa, a hľa,
na Nebi sa zjavil veľký div:
žena zaodetá do slnka,
a mesiac pod jej nohami,
a na hlave korunu
zo siedmich hviezd.
Vedel som, že ona je
zdrojom tečúcich potokov
a matkou lesov.
Stál som na morskom piesku
a uvidel som šelmu
vystupujúcu z mora
a z jej nozdier sa niesol
odporný a hnusný vzduch
a tam,
kde vystúpila z mora,
sa čistá voda
zmenila na bahno
a jej telo bolo pokryté
čiernym
a dymiacim kameňom.
A tá žena odetá do slnka
natiahla svoje ruky k šelme
a šelma sa k nej priblížila
a obomkla ju.
A hľa,
jej perlová pokožka vyschla
pod tým hnusným dychom
a jej chrbát sa zlomil
v rukách šelmy
z drviacich kameňov,
a ona sa s krvavými slzami
potopila do záplavy bahna.
A z papule tej beštie
prúdili armády ľudí,

mávajúce mečmi a bojujúce medzi sebou navzájom. Bojovali s hrozným hnevom odsekávali svoje vlastné údy a vyškriabali si vlastné oči, až kým nepadli do jamy s bahnom, kričiac v agónii a bolesti. Pristúpil som k okraju tej kaluže bahna, natiahol som ruku a videl som víriaci vír krvi a v ňom ľudí uväznených ako muchy v sieti. Prehovoril som silným hlasom: „Bratia, odhod'te svoje meče a chy'te sa mojej ruky. Zanechajte toto zneuct'ovanie a znesväcovanie tej, ktorá vám dala život a toho, kto vám dal vaše dedičstvo. Pretože dni kupovania a predávania sú preč, a minulosťou sú aj dni poľovania a zabíjania. Pretože ten, ktorý vedie do zotročenia, pôjde do zotročenia, a ten, kto zabíja mečom, musí byť mečom zabitý. A obchodníci zeme budú plakať a trúchliť, pretože žiaden človek si už nikdy nekúpi ich tovar. Pretože ste sa obrátili chrbtom k svojmu otcovi a matke, a uctievali beštii, ktorá by vybudovala kamenný raj. Odhod'te svoje meče, bratia moji a chy'te sa mojej ruky!“

A ako sa naše prsty spojili, uvidel som v diaľke veľké mesto, biele a žiarivé na vzdialenom horizonte, žiariace ako alabaster A tam boli zvuky hromu a blesku a bolo tam veľké zemetrasenie, aké nebolo odkedy sú ľudia na Zemi, také silné zemetrasenie a také veľké. A to veľké mesto bolo rozdelené na dve časti, a mestá národov padli. A veľké mesto prišlo do spomienky pred Bohom A každý ostrov sa stratil a hory nebolo možné nájsť a na ľudí dopadlo veľké krupobitie z Neba, každý kameň o veľkosti talentu (asi 30 kg). A mocný anjel vzal kameň, ako veľký mlynský kameň a hodil ho do mora, hovoriac: „Takto, s násilím bude veľké mesto zvrhnuté a viac ho nebude možné nájsť.“ A zvuk harfistov, hudobníkov, gajdošov, spevákov a trubačov, už viac nebude možné počuť; A žiadneho remeselníka, akéhokoľvek remesla, už nebude možné nájsť; A zvuk mlynskeho kameňa už nebude možné počuť. Svetlo sviečky už viac nebude svietiť, hlas ženicha a nevesty už nebude viac možné počuť, pretože vaši obchodníci boli veľkí ľudia na Zemi; ich čarodejnictvom boli

všetky národy podvedené. A v nej sa nachádzala krv prorokov a svätcov a všetkých tých, ktorí boli zabití na Zemi. A moji bratia sa chopili mojej ruky a vypoťacali sa z kaluže bahna a stáli rozpačito na morskom piesku. Otvorila sa obloha a umyla ich nahé telá dažďom. A ja som začul hlas z Neba, akoby zvuk mnohých vôd, a ako zvuk veľkého hromu: a počul som hlas harfistov hrajúcich na svoje harfy, ktorí spievali novú pieseň pred trónom. A zbadal som iného anjela letieť uprostred Neba, ktorý mal piesne dňa i noci a večné evanjelium pre tých, ktorí prebývajú na Zemi. Pre tých, ktorí sa vyškriabali z bahnistej jamy a stáli nahí a umytí dažďom pred trónom. A ten anjel zvolal: „Bojte sa Boha a velebte ho; pretože nadišla hodina jeho súdu: a uctievaťe toho, čo stvoril Nebo a Zem, more a pramene vôd.“ A videl som otvorené Nebo a zbadal som bieleho koňa; a ten, ktorý na ňom sedel, bol nazývaný Verný a Pravdivý a v spravodlivosti robí sudcu. Jeho oči boli ako ohnivé plamene, na hlave mal mnohé koruny,

zaodetý bol
v žiarivom svetle
a jeho nohy boli bosé.
A jeho meno je
Slovo Božie.
A za ním nasledovalo
biele bratstvo
na bielych koňoch,
zaodetý v jemnom plátne,
bielom a čistom.
A oni vstúpili do večnej
Nekonečnej Záhrady,
uprostred ktorej stál
Strom Života.
A dažďom umyté
nahé zástupy
predstúpili pred nich,
chvejúc sa
v očakávaní rozsudku.
Pretože mnohé boli
ich hriechy
a oni znesvätili Zem,
áno, zničili stvorenia
na zemi i v mori,
otrúvali pôdu,
znečistili vzduch
a za živa pochovali matku,
ktorá im dala život.
No nevidel som to,
čo ich postihlo,
pretože moja vízia sa zmenila
a uvidel som nové Nebo
a novú Zem;
pretože prvé Nebo
a prvá Zem
sa pominuli.
A nebolo tam viac more.
Videl som sväté mesto
bratstva,
zostupujúceho od Boha
z Neba,
vychystaného ako nevesta
vyzdobená pre manžela.
A začul som veľký hlas
z Neba, ktorý hovoril:
„Hľa, hora
Pánovho domu
je ustanovená na vrchole hôr
a je povýšená nad kopce;
a všetci ľudia

k nej budú stúpať.
Podme hore
na Pánovu horu,
do domu Božieho;
a on nás naučí
svojim cestám
a jeho cestami
budeme kráčať:
Pretože z nášho
Svätého Bratstva
vzide Zákon.
Hľa, Svätyňa Boha
je s ľuďmi,
a on bude prebývať s nimi
a oni budú jeho ľuďom,
a Boh sám bude s nimi,
a bude ich Bohom.“
Boh zotrie všetky slzy
z ich očí;
a nebude viac smrti,
ani zármutku, či plaču,
nebude viac bolesti:
pretože veci minulé
sa všetky pominuli.
Tí, ktorí vytvorili vojny,
prekovajú svoje meče
na pluchy
a kopije premenia
na háky k stromom.
Národ nepozdvihne meč
proti národu,
ani sa viac nenaučia vojne:
pretože veci minulé
sa pominuli preč.
A prehovoril znovu:
„Hľa, vytvoril som
všetky veci nové.
Ja som Alfou i Omegou,
Počiatkom i Koncom.
Tomu, čo žízni,
voľne dám
z Prameňa Vody Života.
Ten, čo zotrúva,
zdedí všetky veci
a ja budem jeho Bohom
a on bude mojím synom.
Ale bojzliví
a neveriaci,
ohavní, vrahovia a klamári,
si vykopú vlastnú jamu,

ktorá spaľuje
ohňom a sírou.“
Moja vízia sa opäť zmenila
a počul som hlasy
svätého bratstva
pozdvihnuté v piesni:
„Podťe,
a kráčajme
vo svetle Zákona.“
A uvidel som Sväté Mesto
a do neho smerovalo bratstvo.
To mesto nepotrebovalo
žiadne slnko ani mesiac,
aby naň svietili:
pretože ho osvecovala
sláva Božia.
A uvidel som čistú riekku
Vody Života,
priezračnú ako kryštál,
ako vychádza
z Božieho trónu.
A uprostred tej rieky
stál Strom Života,
ktorý niesol
štrnásť druhov ovocia
a dával svoje ovocie tým,
ktorí z neho chceli jesť,
a listy toho stromu
slúžili na liečenie národov.
A nebude tam žiadnej noci;
nepotrebojú žiadnu sviečku
ani slnečné svetlo,
pretože Pán im dáva svetlo:
a oni budú vládnuť
na veky vekov.
Dosiahol som vnútornú víziu
a cez tvojho ducha vo mne
som počul tvoje
úžasné tajomstvo.
Cez tvoje mystické
nahliadnutie si spôsobil,
že zdroj poznania
vo mne zmohutnel,
prameň sily
prúdiaci živými vodami;
záplava lásky
a vše objímajúcej múdrosti
ako nádhera večného svetla.